

Този часъ... Тъй дълго блънуванъ. И той приближава. (Тръгва отново, спира). Безуменъ ли съмъ? Нима има право да се жени човѣкъ като мене? Моятъ животъ е отдаденъ въ служба на народа, той не ми принадлежи... Какво правя? Защо повличамъ съ себе си и това невинно същество? Тя не знае, тя не разбира що е сиромашия, всичко ѝ се струва шега...

Венета (бързо се задава изъ алеята, леко усмихната). Ето ме! Тъй както каза: съ бохчичката и само това шалче на гърба.

Ботевъ. Венето! Мислишъ ли какво правишъ?

Венета (огорчено). Ти не ме обичашъ!

Ботевъ (привлича я буйно къмъ себе си, притиска я до гърдитъ си, горещо). По-добре да не те обичамъ! Ти си ми всичко... (Бавно и тежко). Венето... Помисли още веднажъ. Да не се разкаешъ после, когато нѣма връщане вече.

Венета. Огдавна съмъ размислила и решила! (Подава му смѣло ржка). Води ме! Ще ти служа, ще ти помагамъ, ще ти бъда другаръ, робъ, жена, слуга, всичко... Гдето ти, тамъ и азъ. За животъ и смъртъ. За винаги...

Ботевъ (внезапно, съ буйна радостъ). Венето! Ти хъшъ надъ хъшовегъ! Ти моя горска птичко! (Огново я прегръща). А Димитъръ? Къде е детето ти? Огъ сега нататъкъ той е и мой синъ. Сиракътъ ще намѣри добъръ баща въ мене...

Венета. Той е на вуйчовата мушия... Оставихъ писмо: щомъ се върне — да го доведатъ у насъ...

Ботевъ. У насъ... У насъ... Какъ хубаво звучи това Моята сждба ще бъде вече и твоя, наша, обща... За винаги... Ела! (Двамата бързо изчезватъ въ сѣнкитъ на нощта, оркестрътъ подкача едва чуто „Приказки отъ Виенската гора“).

Завеса

КАРТИНА ШЕСТА

(Стая, потънала въ мрачевина. На една маса сж наредени черепъ, сложенъ връзъ две кръстосани кости, сабя и револверъ, сжщо тъй кръстосани. Две свѣщи трептятъ и осѣтяватъ съ желти отблѣсъци тримата неподвижно седнали съзаклетници. Задъ тѣхъ се тълпятъ членоветъ на комитета. Къмъ масата бавно пристѣпятъ единъ по единъ новопосветенитъ съзаклетници и даватъ клетва).

Пратеникътъ отъ Болградъ. Заклевамъ се да пазя вѣрно и ненарушимо правилата на българския революционенъ комитетъ (прекръства се, цѣлува сабята) и да работя отъ все сърдце за неговото преуспѣване!

Пратеникътъ отъ Троянъ (повтаря сжщата клетва).

Ботевъ (който седи отъ дѣсно, край масата, става).